

Albina

REVISTĂ - POPULARĂ

apare

în fiecare

Duminecă.

Comitetul de Redacție:

Ion Kalinderu
P. Gârboviceanu
G. Coșbuc
Colonel P. V. Năsturel
G. Adameșcu
I. Gtescu
P. Dulfu
V. S. Moșă
N. Nicolaescu
Gr. Teodossiu
Const. C. Pop. Tașcă.

Noua Parfumerie și Droguerie Medicinală TOMA BRĂTULESCU

București, calea Griviței No. 145 (lingă Gara de Nord). București

Oferă onor. sale clientele parfumuri din cele mai renumite fabrici franceze, ruse, germane și engleze; pudre de orez, depilatoare și sapone albe, brillantine, superbe colorante pentru păr, diferite loțiuni, apă de colonia, de lavande, de verveine și portugal, etc., ape și pomeți de quinquina parfumate, Capilarine, col-cream, de la princesse și cosmetice igienice, piepini fini, Odol, perii, paste pentru dinți, thermometre pentru baie și diferite feluri de bureți, glicerină, vasilină, lanolină și tot felul de articole pentru toalete

Articole pentru menajiu, ca : ceaiuri, cafea și cacao în sămânță și pulbere, făină lactată Nestlé, culori vegetale, arome și esențe pentru liqueruri și limonade, romuri și cognacuri, esențe pentru conserve alimentare, Sifone cu care se prepară ape gazoase, alcool și sistematice mașine pentru spirit denaturat, ape minerale și diferite săruri pentru băi, cum și prafuri «Zackerlin», carboral, borax, acid boric, naftalină ieftină, bicarbonat de sodiu, salol și chinine, etc. Aniline și culori, aparate, accesorii și gata soluțiuni, băi, pentru fotografie. Uleiuri și grăsimi minerale, parafină, benzină și vasilină americană, terebentine, pensule, lacuri și culori pentru pictură, vopsele, ceară și sirmă pentru parchete, etc.

Diferite lebururi alese, rădăcini, scórțe, frunze, flori și semințe pentru cείουri, în și muștaruri, precum și felurite uleiuri vegetale și animale, ca : unt de cocos, de in, de ricin și amigdale și curat uleiū din ficat de morun pentru cura de ernală, etc.

Multe specialități farmaceutice române, franceze și germane.

Bogat asortiment de caucucurile și pansamente cum instrumente și accesorii de resortul Farmaciei, Obstetrice și Chirurgiei, Optice și Dentistice, ca : vată și tifone, guthapercha și mușamale impermeabile, tuburi de cauciuc, canule, injectore și sistematice irigatore pentru Mose și Lehuse, pompe trage-lapte și biberone, plosci și lighene de porțelan, specule, ață de mătase și ace, siringi, sonde, aparate inhalatore, bandage și cercuri herniare, corsete elastice pentru domne și ciorapi pentru varice, tuburi stomachale, pulverisatore și vaporisatore, preservative, suspensore thermometre maximale cum și alte utensile și accesorii de sticlă, aluminiu platină, faianță și porțelan, ochelari, forfec și clești.

Acastă Droguerie are organizat un serviciu special pentru ducerea acasă a obiectelor cumparate sau comandate în capitală, cum și un serviciu de expediție deosebit pentru provincie.

Pentru d-nii profesori și profesore, institutori și institutore, invetatori și invetatoare, cum și pentru toți abonații revistei «Albina» cari vor prezenta alaturatul cupon, se vor face prețuri scădute la toate articolele trebute.

Cupon de reducere pentru
„Albina”

ALBINA

REVISTĂ ENCICLOPEDICĂ POPULARĂ

Abonamentul în țară pe an Lei 5 | Abonamentul în străin. pe an lei 8
 „ „ „ 6 luni „ 3 | Un număr 15 bani
 Pentru anunțuri 1 leu linia. Mica publicitate, 5 bani cuvântul.
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

SUMARUL :

P. S. Episcop Pimen. Enciclică pastorală.—Th. D. Speranța, Pentru neatarnare (poesie).—Sp. Popescu. Scrisori către învățători.—Dr. Const. An. Maerl, Hameul.—Gh. Coșbuc, Depărtarea până la stele și mărimea lor.—D. Telcor, Costache Carageale.—Pr. Al. Miculescu, Din foloșele Băncilor sătești.—I. C. Atanasiu, Premii sătenilor.—De pe Domeniul Coronei Coșoc.—De la sate.—Din activitatea cercurilor culturale.—Informațiuni.—Mulțumiri.—Societăți economice la sate.—Bibliografii.—Poșta Administrației.
 Sfaturi : Pentru degerătură.—Praz umplut.—Pentru durero de picioare.
 Ilustrațiuni : Invierea Mântuitorului.—Eroi neatarnării.—Kamură de hamei înflorită.—Răsăritul soarelui.

Enciclică pastorală dată cu prilejul sfințelor Paști din anul mântuirii 1904.

P I M E N

Din mila lui Dumnezeu, Episcop al «Dunăreă-de-jos» tuturor cucernicilor preoți și diaconi, și tuturor bunilor creștină din această de Dumnezeu păzită Eparhie, har și pace de la Domnul nostru Iisus Christos, iar de la smerenia Noastră bine-cuvântare.

Încă câte-vă zile și vom ajunge Sfintele Paști, când lumea creștină prăznuiesce cea mai mare și cea mai strălucită sărbătoare dintr'un an, adică: Invierea Domnului nostru Iisus Christos.

Toți oamenii se pregătesc pentru primirea «Invingătorului morții»; și bogatul și săracul se simt mai liberi de grijile lumesci, și bătrânul gârbovit de povara anilor ca și tânărul vioiu

în flăoarea vârstei, toți, cu unul și același dor pentru curățirea păcatelor, cu una și aceeași ardere creștină pentru apropierea prasnului «*Sfintei Învieri*» a Domnului, se întâlnesc pe pragul bisericii, unde intrând ascultă cu luare aminte sfânta slujbă. Muma cea bună, cu copiii curați, îmbrăcați în haine de sărbătoare, îi îndreaptă pe drumul ce duce la biserică și închinându-i pe la sfintele icône, îi pregătesc pentru sfânta Impărtașire.

Totă lumea în săptămâna cea mare, cete, cete, merge seara la denie unde mai ales în «*Joiă cea mare*» când se citesc cele 12 evanghelii, cu umilință ascultă Dumneșeșcile și cele după urmă povești, pe care Bunul Invătător le-a dat apostolilor lui, iar printr'înșii întregului nēm omenesc. Aceste învățături se pecetlușesc prin porunca cea nouă de «*a ne iubì unii pe alții*»;—și cu inima zdrobită de durere ascultă chinuțorele patimi, precum: batjocuri, loviri, sculpări, încununare cu spini, răstignirea pe cruce și în fine, îngrozitorul sfârșit al *Aceluia* ce a făcut pre om.

Apoi, Vineri năpște, tot poporul adunat la biserică cu ochii plini de lacrimile umilinții, însoțesc sf. Epita la ocolirea bisericii și depunerea în mormânt a Mântuitorului, —fapt cutremurător, care ne aduce aminte despre starea de răutate, care stăpâna lumea și despre întunecimea minții omenesci, care uitase pe adevăratul Dumneșeu.

Încă câte-vă césuri și totul se schimbă; căci în năpștea sf. Pascii, creștinii în mână cu lumînări aprinse, măresc pe Domnul, cel ce prin puterea sa Dumneșeșcă, înviind din morți, a zdrobit puterea morții și a înlăturat întunericul care apăsa asupra lumii.

În adevăr, o altă lume, alte idei, alte cugetări!

În locul cântărilor bisericesci duișe și mișcătoare până la lacrimi, acum se întonează triumfătorul imn prin care ne vestesc că: «*Christos a înviat din morți cu mărtea pre mărte călcând și celor din morminturi viață dăruindu-le*». Faptul acesta revărsă în inimele tuturor o așa duhovnică bucurie în cât toți voioși se întorc purtând în mână lumînări aprinse, spre a lumina casele cu *lumina* adevărilor creștinesci, cari asigură fericirea omenirii aici și în cea laltă viață.

Acesta este și motivul pentru care moșii și strămoșii noștri, când se reîntorceau la casele lor cu lumini aprinse de la *luminatul prasn al Învierii*, își însemnau cu semnul sfintei cruci cei patru pereți ai casei.

Din ziua sfintei și minunatei Învieri, și până la Înălțarea la cer a Invingătorului morții—Iisus Christos—, salutarea cu care creștinii se întâmpină între ei, nu mai este cea obișnuită, ci fie-care vestesc că «*Christos a înviat!*» și toți răspund cu o deplină convingere că Christos, «*adevărat a înviat*».—Și câte multe alte deprinderi și frumoșe obiceiuri creștinesci și strămoșesci împodobesc aceste zile strălucite ale Învierii Domnului, pe cari noi creștinii trebuie să le păstrăm cu cea mai mare sfîntenie.

Dar, iubiiții mei fii în Domnul, în nespusa bucurie ce simțim, la sărbătoreala strălucitei Invieri a Mântuitorului, ia parte nu numai întreaga suflare omenescă, dar și întreaga fire cerescă și pămîntescă, căci Invingătorul morții cel înviat, este Făcătorul și Stăpânitorul și al lumii celei ceresci și ale celei pămîntesci.

Ôre nu ne aducem aminte din Sf. Evanghelie că îngerii s'aû bucurat și aû fost cei dintâi carei aû vestit lemeilor mironosițe Invierea mântuitorului?

Invierea Mântuitorului.

Ôre nu simțim cu toții că bucuria noastră pare a o împărtăși și sôrele care începe a-și trimite rașele sale mai luminoase și mai călduroase către noi?

Ôre nu observați că cu Invierea Domnului, reînviéză întreaga fire?

Căci odată cu slintele Pascii, sosesc și dulcea primăvară cu ale ei frumuseți. Ea ne aduce primele floricele ce preinchipuesc

curăţenia vieţii creştinesci, din care culegând, le depunem pe mormîntul Domnului.

Da, frumoasa primăvară ne întâlneşte două idei, două învăţăminte vrednice de totă luarea aminte din partea noastră:

I) Ne învăţăm a crede cu tărie că va fi o reînviere a noastră a tuturor, dată nouă în har prin învierea din morţi a Domnului nostru Iisus Christos; şi al

II) Cu venirea primăverii, când întreaga fire îşi reînnoiesce faţa prin tainica şi firească funcţionare a legilor puse de Dumnezeu, în puterea cărora şi iarba, şi pomii, şi pădurile şi multe vietăţi, care în timpul iernii, scîiţi, că au fost ca într'un somn, acum — totul desprimăvărându-se — se trezesc, se ridică cu vioiciune către o nouă viaţă, simbolisînd munca firească pusă de Dumnezeu ca o lege şi ca condiţiune neapărată pentru viaţă.

Şi în adevăr, întinsele câmpii şi frumoasele plaiuri ale scumpei noastre ţări, care prin a lor firească muncă încep a se îmbrăca în haina primăverii, ne înfăţişază o aşa privelisce dătătoare de viaţă, în cât în chip firesc ne chiamă şi pe noi la o nouă viaţă şi deci către o nouă muncă.

A munci în orice fel este o cerinţă a firei omenesci. A munci este o trebuinţă firească a vieţii; de aceea şi St. Apostol Pavel în una din epistolele sale porunceşte: că *«cel ce nu muncesce să nu mănânce»*. Observaţi că nimic nu există în lume fără să muncască, căci unde nu este muncă acolo nu este adevărată viaţă. Priviţi toate vietăţile de pe pămînt, cercetaţi modul de viaţă, şi veţi veţi convinge că toate viază şi se mişcă în puterea legii muncii. Munca lor însă se mărginesc numai în a se nutri. Omul, şi numai el, ca fiinţa cea mai desăvîrşită de pe pămînt, ca cel ce este corôna tuturor creaturilor, viază şi muncesce nu nu numai pentru a se nutri pe sine şi pe al săi, ci el muncesce într'un scop mai mare şi mai înalt: *binele aprôpelui său, binele nêmului său şi al ţării sale*.

Munca omenescă este de două feluri: muncă fizică sau trupescă şi muncă intelectuală sau sufletescă.

Să vedem ce este munca fizică sau trupescă?

Ea este încordarea şi punerea în lucru a puterilor noastre trupesci, cu scop ca prin ea, să putem trage folose trebuincioase vieţii noastre ca omenii, ca soţi şi părinţi de familie, ca creştini şi ca cetăţeni.

Munca fiind cea dintâi necesitate pentru buna stare a familiei, să cercetăm, iubiţii mei sîi în Domnul, cum soţii creştini, — bărbatul şi femeia — potrivit firei lor dată de Dumnezeu, trebuie să-şi împartă munca pentru înflorirea şi buna stare a familiei lor.

Bărbatul şi femeia, ca soţi, sunt datorii de a se iubi şi a se respecta unul pe altul; de a se îngriji şi ajuta la toate păsurile şi nevoile lor, şi de a munci împreună pentru bunul traiu al căsniciei şi pentru propăşirea gospodăriei lor.

Cu cât legătura căsătoriei între soţi este mai tare şi ferită de

ori-ce turburări, cu atât și fericirea vieții lor—pe cât e posibil în această lume—le este garantată, fie chiar în cele mai grele împrejurări.

Bărbatul care este capul familiei, are datoria de a munci și a se îngriji pentru înțregul familie, ca cap al ei.

Femeea, atât ca soție cât și ca mamă, este datoră de a munci pentru buna stare casnică, anume: să se îngrijescă cu multă sîrguință pentru curățenia casei. Cea d'întăiu datorie a unei femei vrednice este ca casa ei să fie tot-dé una curată, aerisită și împodobită cu lucruri făcute de însuși mânilor ei, mai ales la țară. Pânzeturile de tot felul pentru toate trebuințele casnice, stofele, împletiturile și ori-ce alte țesături pentru îmbrăcăminte să fie îndelitnicirile casnice cele mai de sémă ale unei bune și harnice femei. Atragem deosebita luare aminte asupra acestor datorii ce se impun femeii române, întru cât, din nenorocire, aceste vechi îndeletniciri casnice ale străbunelor noastre, au început a fi părăsite. În locul pânzeturilor de casă, astăzi se cumpără pânzeturii streine, ceea-ce este o pagubă pentru țara noastră, și este un fapt de puțină laudă pentru femeia românească din vremurile de astăzi.

Acésta este așa numita muncă a femeii pentru *întreținerea casei*.

Nu trebuie însă să se uite că femeia ca mamă are o sfîntă datorie de împlinit și o pricepută muncă de desfășurat și în ceea ce privește *crescerea și educațiunea copiilor*. În această privință, precum curățenia casei, tot ast-fel se impune femeii și grija pentru curățenia copiilor; scîut fiind, că copiii curății vor fi tot-dé-una sănătoși, vioi și vor crește mari și voinici. Copiii vor fi feriți de a veni în atingere cu cei bolnavi, când — ferescă Dumneșeu — se întemplă, boli molipsitoare în sat. Și în cazul când unul din copii se îmbolnăvesce, mama este datoră de a vesti pe preot, de la care va primi slaturii, iar în casurii grave, viind medicul va asculta de povețele acestuia.

Sfînta noastră biserică în fie-care zi la slujba sfîntei leturghii ne îndemná să cerem de la Dumneșeu înger de pace care să fie păzitor, precum sufletului tot așa și trupului nostru. Cu alte cuvinte precum suntem îndatorați de a ne îngriji și a ne păstra sufletul nostru curat și nepătat de păcat, tot așa avem datoria de a ne îngriji și a ne păstra trupul nostru curat și ne atins de bóle; pentru că și sufletul și trupul sunt făcute de Dumneșeu.

Când copilul începe a vorbi, mama trebuie să'l deprindă a rostii numai vorbe frumoșe, ferindu-l în tot-dé-una de a auđi vorbe urâte și necuviincioșe ca: batjocurii, înjurături de persoane și lucrurii slinte ș. a. O mamă înțeleptă trebuie să ferescă pe copilul ei de aceste rele ca și de foc. Este foarte frumos și se cuvine laudă mamei care séra, diminéța, la prânz și la cină, precum și la culcarea și la scularea din somn, deprinde pe copil de a spune o scurtă rugăciune către Dumneșeu, către Maica Domnului, că-

tre Ingerul păzitor sau către un slint, și nu mai puțin cu mergerea la biserică și cu ascultarea sfintelor slujbe.

Înainte ca copilul să ajungă vârsta de școală, mama e datoră să-l deprindă de a iubi și a fi dragă școlă, iar după ce copilul va începe a urmări la școală, mama încă este datoră de a-l trimite tot-de-una spălat, cu hainele și încălțăminte curată. Când se reîntorce de la școală să cerceteze ce a lucrat și să-l îndemne de a-și citi și pregăti lecțiunile. Nu trebuie să se uite că pe măsură ce copilul crește, părinții sunt datorii de a-l deprinde să-și iubească țara sa, neamul său, biserica și religiunea sa, căci acestea toate vor forma cea mai frumoasă moștenire pe care părinții o pot lăsa copiilor lor.

Deprinderea la un meșteșug trebuie să fie grija de căpetenie a părinților pentru copiii lor, căci meșteșugul este ca o brățară de aur.

Acăsta ar fi în scurt munca pe care mama este chemată a o împlini în mijlocul familiei sale.

Acum iubiiți mei fiți în Domnul, să trecem mai departe spre a vedea care este munca ce trebuie să o îndeplinească și bărbatul ca șef al casei și ca conducător al familiei.

Țara noastră cu ale ei plaiuri și câmpii, fiind o țară rodnică, lesne se poate înțelege că munca obștească a sătenilor noștri este *munca câmpului*, plugăria sau agricultura.

Munca câmpului fiind cel mai de căpetenie izvor de bogăție al poporului nostru de la țară, se cuvine a ne ocupa mai în de aproape despre, ea.

Munca câmpului nu se face numai cu brațele omenesci, ci și cu vitele. Pentru aceea se cuvine ca fie-care gospodar, după a sa putere, să și înmulțească vitele de muncă, îngrijindu-le în deosebi foarte de aproape atât pentru curățenie cât și pentru hrană, știut fiind că de la buna curățenie și de la buna hrană a viteilor, atîrnă și puterea lor de muncă. Economicesce e bine a avea mai puține vite și mai bine întreținute, de cât multe și slabe. Aceste de pe urmă n'aduc folos nici pentru muncă și nici pentru îndeștarea casei.

Nu este destul ca cine-va să *muncască*, ci trebuie să știe *cum să muncască*, ca munca să aducă cât mai mult folos. Căci nu de la întinderea prea mare a holdelor atîrnă folosul, ci de la munca pricepută care face ca din puțin să tragem foloșe mari.

Este bine și în folosul sătenui român de a-și îngriji îmbunătățirea pămîntului de hrană și de a-l munci cu pricepere. Sfaturile pentru o muncă pricepută care să aducă foloșe mari, le va căpăta de la preotul și învățătorul satului, cari sunt cei două luminători și conducători ai poporului pe calea binelui. În acest scop s'a și înșințat în fie-care comună, sat și cătun, cercuri culturale, școle de adulți și școlătoarele sătesci, la care îndemnăm și sfătuim pe toți bunii creștini de a se duce și a asculta cu băgare de seamă toate învățămintele ce li se dau.

Pe lângă muncă se cere și înțelepciune ca cineva să fie bun

și vrednic gospodar. Vrea să ție către bunii mei fi în Domnul că din folosul muncii să se facă economii, cari pe de o parte contribuie la îmbogățire, iar pe de altă parte ne slujesc ca puternic sprijin în timp de hôle, bătrânețe ori alte nevoi ale vieții. În acest cop s'au și înființat de curând, mai în toate satele noastre, bănci populare, la cari cu tot dinadinsul îndemnăm de a-și depune fie-care o parte din economiile sale spre păstrare și fructificare.

Urmările muncii nu pot fi altele de cât *fericirea*.

Precum gospodarul muncitor este o podobă pentru familia și comuna sa, tot așa este el o podobă și pentru nêmul și țara lui. Într'un sat unde călătorul vede o biserică înaltă și măreță, o școală încăpătore și frumoasă și alte aședăminte pentru binele oștesc, de îndată va pricepe că acolo trebuie să fie omeni muncitori și buni gospodari; din potrivă acolo unde aceste aședăminte sunt în ruină ori lipsesc, fără multă greutate pôte să pricepă că acolo sunt omeni leneși și cu rele apucături, despre care iată ce citim în Sf. Scriptură: «*Omul lărnice și muncitor se înavușesc, iar eel leneș și trândav este aducător de rușine*». Băgați de sêmă cât de rău să vorbește în cărțile sfinte despre omenii leneși și cât de desprețuiți sunt.

Am ție la început că fie-care om trebuie să muncescă; și militarul și învățătorul și judecătorul și administratorul, au anumitele lor meserii sau însărcinări, pentru folosul obștesc, pe cari trebuie să le îndeplinască prin muncă.

Acestea sunt învățămintele pe cari cred de bine de a vi le împărtăși voue, iubitorilor mei fi în Domnul, cu fericitul prilej al sêrbătorirei sfintelor Pasci, și nădăjduesc că fie-care din voi dându-și bine sêmă de folosele ce pot trage din aceste învățăminte se va sili a le urma, ca astfel viața noastră creștinescă și cetățenescă să devină din ce în ce mai bună spre mărirea lui Dumnezeu și spre fericirea nêmului nostru românesc.

Făcându-vă ale Mele urări, rog pe bunul Dumnezeu, ca să vă dăruiască voue și tuturilor odraslelor familiilor vostre, mântuirea sănătatea și ajungerea la mulți ani a acestor strălucite sêrbători.

Darul Domnului nostru Iisus Christos și dragostea lui Dumnezeu și Tatăl și împărtășirea Sfintului Duh, să fie cu voi cu toți. Amin.

PIMEN al Dunărei de Jos.

Pentru degerătură. — Să se pue o parte zêmă de varză în două părți oloi de in sau în lipsă untdelemn, să se bată bine până se vor face ca o alifie, apoi puind partea vatămată în apă caldută, să se ungă petece de in cu alifia țieșă, să se învălescă partea degerată și să se urmeze așa până va cădea tótă carnea rea și până se va tãmadui.

Pe lângă acestea bolnavul pôte bea câte puțin vin fert cu miere.

Pentru Neatârnaire.

Când fu bunicul la răsboi
Să lupte pentru Neatârnaire,
Chiar tatăl meu eră copil,
Avea opt ani, pe cât îmi pare.

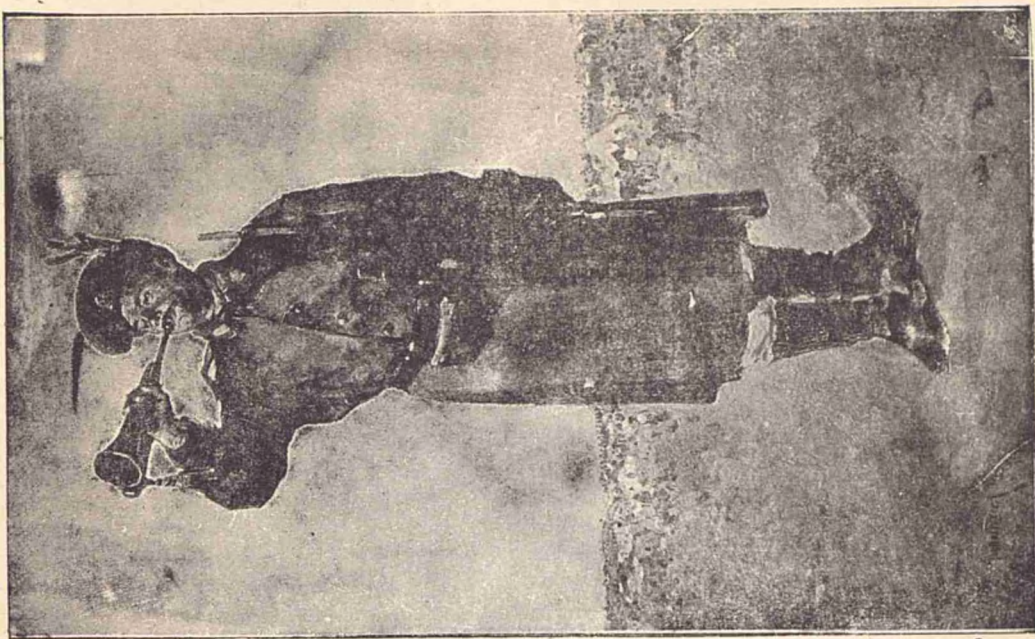
Și toți mergeau atunci, toți,
Să lupte pentru Neatârnaire,
Și tatăl meu așa copil
S'a dus și el, pe cât îmi pare.

Ah! Cum n'am fost și eu atunci,
In lupta pentru Neatârnaire!
Ah! Ce viteză aș mai fi fost!
Și, că n'am fost, ce rău îmi pare.

De brațul meu colo 'n răsboi
In lupta pentru Neatârnaire
Orî-ce vrăjmaș n'ar fi putut
Nici în pământ găsi scăpare!

Și ați, de și de-abia copil,
In dragul meu de Neatârnaire,
Și viața 'mă dau și sânge 'mă dau,
Să 'ntrec vitezul cel mai mare.

Th. D. Sperantia.

Eroi Neatârării.

Scrisori către învățători.

XVII.

În scrisoarea precedentă ți-am dat câte vâ sfaturi asupra chipului cum să te presinți frunțașilor; mai departe însă viața îți va arăta, ea singură, tactica de urmat. Cu toate acestea eu nu te las chiar singur, și-ți recomand ce să faci și mai departe, ca să nu-ți aprinzi paie în cap din partea frunțașilor.

Dacă la început vei avea greutăți, mai pe urmă poți avea și pericole. E bine să-ți spun câte ceva și din greutățile și din pericolele cu cari te vei pute întâlni. E bine și din alt punct de vedere: e mai bine să fii pregătit, să te aștepti la tot felul de greutăți și să te întâlnești în viață cu mai puține, decât să nu te aștepti la greutăți și să te întâlnești cu ele la fie-care pas. Îți mai spun încă și alt-cevâ: *nu există greutate pe care să n'o poți înlătură dacă nu te vei grăbi când vei luă hotărâri și dacă vei fi înțelept.*

* * *

Nu numai ignoranța frunțașilor îți va fi o piedică pentru a căpăta simpatia lor — vom vedé îndată pentru ce țin eu să capeți simpatia frunțașilor — ci și felul lor de viață. Este, e drept, o óre-care legătură între ignoranță și felul de viață, totuși nu e o legătură hotărătore, nu e o legătură numai decât de causalitate. După cum se scie că voința (adică faptele) pôte fi exteriorisarea inteligenței, tot așa se scie că pôte fi exteriorisarea sentimentului. Adică se scie că voința are doi stăpâni: inteligența și sentimentul.

Când cele trei fețe ale sufletului nostru (inteligența, sentimentul, voința) sunt deopotrivă de dezvoltate, dicem atunci că avem suflet echilibrat, normal. Dacă, din contră, aceste fețe sufletesci nu sunt armonic dezvoltate, atunci avem un tip sufletesc. Ómenii forméză, după manifestările sufletesci, trei tipuri deosebite: intelectuali, sentimentali (sensuali) și voliționali, după cum predomină în sufletul lor inteligența, sentimentul sau voința. Firesce că între aceste tipuri sunt o serie nesfârșită de sub-tipuri; de aceea e și greú de cunoscut și de hotărât în care din aceste tipuri poți pune pe cutare individ. Problema educației admite și-si propune chiar de a dezvoltă armonic toate fețele sufletului ómenesc; ba chiar năzuesce și dá precepte după care să se conducă educatorul pentru a preface tipurile imperfecte în altele mai perfecte, în vederea armonisării fețelor sufletesci și deci în vederea aducerei sufletului la dezvoltarea normală.

În sufletul frunțașilor satului, în genere, predomină sentimentul; iar voința e în slujba sentimentului. Sentimentele încă se împart în două: sentimente superióre și sentimente

inferioare. Frunțașii satului sunt stăpâniți în genere, de sentimente inferioare, ôrbe.

Sentimentul însă, dacă nu e controlat de rațiune, e orb. . . . și ôrbe sunt moravurile acestor frunțași!

Poporul chiar crede și atribue multor fapte, pornite numai din sentimentul orb, provocațiunei și originei diabolice.

* * *

Când te vei duce în sat nu vei pute, firesce, observà mai nimic deosebit în moravurile frunțașilor. Dacă ești fiu de țaran, cam scii o parte din aceste moravuri ; cu timpul însă îți vor sări unul câte-unul în ochi, apoi în urechi. . . . apoi vor da năvală și ți se vor înfige în inimă. Te va durea, nu se îndoesc nimeni ; îți va veni să țipi, să strigi în gura mare

St! tăcere! . . . moravurile sunt mai tari ca iadul. *Te aruncî în pericol, și te aruncî fără să folosești cui-vă.*

De te vei apucà de strigat, vei dovedi, cel mult, că ești naiv ; și nu ai nici un interes ca să-ți arăți naivitatea!

Mângâie-te! Ranele inimii d-tale ți le poți vindecà singur, dacă vei fi înțelept. Nu strigătul, ci munca tăcută și hotărâtă te va vindecà. Dacă în locul strigătului care s'a produs, de atâta vreme, în contra moravurilor rele, s'ar fi produs munca fără preget, cel puțin din partea celor-ce au strigat, am avé alte moravuri. *Nu confundà moravurile cu legile.* Cu nimic nu păcătuiesc o lege prin faptul că unii o nesocotesc. Cele mai bune și mai salutare legi — și ast-fel sunt legile țarei noastre — se calcă de cei mai rîi și mai mici ômenii. Ômenii mari nu calcă nici odată legile. Om mare e nu numai acel ce stărue să se facă o lege, ci mai ales acel ce luptă ca respectul către legi să se întindă și să se simtă până în inima celor mai umile cătune. În această ordine de idei, un om — orî cât de umilă ar fi pozițiunea sa socială — dacă ajută cu îndemnul și cu fapta la respectarea și la aplicarea legilor, ar pute cu drept cuvînt să fie considerat ca om mare. Și, orî cât de înaltă ar fi poziția socială a cui-vă, dacă nu ar respectà cum-và legile, ar dovedi prin acesta că e om mic. Însă ômenii mari nu au timpul și posibilitatea de a alergà în tôte părțile, de a se împărți și a vedé ce fac ômenii mici. Dacă mai dăinuesc încă moravuri rele, apoi nu uită că, în bună parte, cade vina și asupra noastră, asupra corpului didactic în general ; nouă ni-i încredințată formarea caracterelor, prin școlă. Și, în loc să ne vâicărăm, e mai cumițesc lucru să ne înțelegem între noi, fără sgomot și să ne punem pe muncă. Ômenii mari nu pot avé la îndemână alt-fel de slujbași decât de acei pe cari li-i dăm noi ; noi producem în bună parte și pe ômenii mici. Nu avem dreptul să țipăm ; avem datoria să muncim.

* * *

Greșești dacă crezi că te poți lupta cu moravurile și mai ales dacă crezi că vei abate și vei micșora *îndată* cursul moravurilor. Iar dacă vei lua o atitudine răsboinică în contra apucăturilor rele ale frunțașilor, să știi că răsboiul se termină imediat și odată cu răsboiul e pierdut și rostul d-tale ca învățător.

Cu cele mai teribile bôle, ca Ciuma și Holera, ômenii de sciință se luptă de multă vreme; cei mai îndrăsneți dintre ei au plătit îndrăsnéla lor cu vieța. Cu aceste bôle nu se pôte glumi, orî cât ar fi cine va de îndrăsneț; ba de multe orî îndrăsnéla a fost o piedică pentru găsierea lécului. Ace-laș savant dacă n'ar fi avut ambiția și îndrăsnéla de a descoperi cât mai iute lécul, nu se scie dacă n'ar fi ajuns la găsierea lécului, de aveà răbdare. Tôtă lumea medicală e preocupată de găsierea lécului, și lécul nu s'a găsit încă. S'a ajuns însă la *găsierea unor mijlôce preventive*. Munca stăruito-re n'a rămas decî fără folos; ba, lumea medicală e convinsă că va găsi lécul și se va nimici pericolul pe care îl presintă aceste bôle. Se susține chiar — și nu fără dreptate — că microbii ciumei și ai holerei nu mai au puterea pe carî o aveau în trecut; iar bôlele pricinuite de ei nu mai vin cu forma violentă și grósnică cu care veneà altă dată.

Nu degiaba s'a stabilit proverbul «tôtă graba strică tréba».

Practica vieței ne arată că nu-î de ajuns ca o cauză să fie dréptă ca să isbutéscă; de multe orî piedicile sunt mai mari, moravurile sunt mai puternice decât dreptatea causei. De multe orî o cauză dréptă ca să învingă trebuie susținută de mai mulți; însă învățătorul e singur. Orbit de dreptatea unei cause, ca fluturile de strălucirea luminărei, de multe orî nici nu vede primejdia în care se aruncă, atunci când interesele frunțașilor satului sunt în joc. De n'ar fi intervenit guvernul, de pildă, în sprijinul învățătorilor la înființarea băncilor populare... acéstă mare și dréptă cauză ar fi făcut multe jertfe; de n'ar fi luat Statul sub ocrotirea și garanția Sa ființarea mai departe a acestor instituții de propășire a populației nevoiașe, scie numai Dumnezeu ce s'ar fi ales din munca ômenilor mari ai satelor! Iată găsit dejă un léc, cel puțin preventiv, în contra moravurilor cămătăresci. Avem aci un exemplu strălucit de rezultatele muncii stăruito-re și înțelepte, la care ômenii mari de stat au privit cu drag și pe carî le-au sprijinit cu tot focul do-rului lor de propășirea Patriei.

Însă guvernul nu se pôte amestecă în tôte chestiunile, cum a făcut-o când a sprijinit și consfințit munca pentru înființarea băncilor sătesci. Orî-ce guvern e desarmat, în general, când e vorba de a lupta cu moravurile și decî e desarmat și când e vorba de a lupta cu apucăturile frunțașilor satelor.

Să luăm ca exemplu un fapt întâmplat.

Învătătorul X, cu multă trudă, adună ómenii și le vorbește și le arată urmările bęturilor spiritoúse, fără să facă alusiune la nimeni. Primarul erà de față. Erà ceva nou în sat ca un învățator să s'apuce și să propovęduiască asemenea lucru. Nici învățatorul nici sátenii nu s'aú gândit că din această singurá cuvântare se va stírpi beția și némul cárciumarilor. Primarul însă s'a gândit; erà singurul cárciumar, care venise la conferință. Firesce că el s'a folosit de puterea sa de primar și a convins pe prefect că învățatorul lucréză contra ordinei stabilite în Stat, că a vorbit contra legilor țarei... a spus în sfârșit tot ce i-a trásnit prin cap. Prefectul, la rîndul sęu, a încredințat pe Ministrul de Interne, acesta pe cel de Instrucție; iar acesta l'a dat în judecata Consiliului Permanent, după ce anchetase și *gásise adevęrate* tóte învinuirile aduse învățatorului X. Firesce că nu puté să mai rămână în acel sat și a fost transferat.

Învătătorul a plecat de-acolo și, de sigur, multă vreme nu i-a mai venit poftă să mai vorbescă... în contra beției!

Să vedem acum cine-i vinovat.

Mai întâiú primarul nu are voie să țină cárciumă, după lege. Moravurile însă găsesc chipul de a ocoli legea; tot satul scie că el are cárciumă, însă forma legală e satisfăcută: cárciuma e pe numele altuia, receptorul nu-l are în registrele sale, în numărul cárciumarilor.

A cercat bietul om să-și facă probă de nevinovăție cu mărturiile scrise ale ómenilor, cari aú fost la conferință; cu mare greutate a căpătat câte-vă iscălituri și a vrut, pentru mai multă tãrie, ca să legalizeze semnăturile. Firesce că primarul nu i-a refuzat acest lucru, însă i-a cerut să vie ómenii în fața lui să declare că nu-i adevęrat ce spune el; firesce că ómenii aú venit la primărie și aú declarat că n'aú dat nimęnui nici o iscălitură; firesce că primarul a luat frumusele petiția ómenilor, a încheiat proces-verbal prin care a arătat că învățatorul a încercat să surprindă buna credință a ómenilor și... a înaintat lucrările mai departe. Ori-ce mișcare făcea învățatorul ca să-și producă dovede de nevinovăție, îl afundă mai rėu. Primarul a avut grija să aranjeze lucrurile la ancheta revisorului. Nu erà în sat nici un martor care ar fi avut frică de Dumnezeu, mai mare decât de primar: Toți martorii aduși de învățator erau dăscáliți de primar....

Și iacá așa!.. s'a stabilit, pentru tótă lumea, că învățatorul X e vinovat! Și firesce că nimeni nu se mirá că un vinovat își ia pedępsa. Și iacá pentru ce dic și eú, cum a dis nu sciu cine, că moravurile sunt mai tari ca Iadul!

Care ar puté să fie armele vre-unui guvern cu care ar puté luptá contra moravurilor?!....

Civilisarea, îndulcirea moravurilor, *da*; nimicirea lor bruscă, nu.

Și nu se p^ote dⁱce c^ă moravurile nu se indulcesc. Nu se p^ote constat^ă indulcirea moravurilor de la o ^qi la alta; dar e neîndoios c^ă vremea le-a indulcit și le va înblân^{di} mereu.

Civilisarea moravurilor însă nu o p^ote face nici un guvern; orⁱ o p^ote face numai cu concursul, cu munca n^ostră a tutur^{or} în ac^ăstă direc^{ție}. Munca n^ostră însă va fi rodnică numai atunci când vom av^e răbdare, persisten^{ță}, bună credin^{ță}; când nu vom face sgomot și când nu vom găsi vre-o dată c^ă am muncit prea mult.

Trebuie să ne dăm bine s^emă c^ă nici un guvern nu p^ote decret^ă schimbarea moravurilor.

Convinge-te, de la început, de acest adev^{er}: civilisarea moravurilor o va face numai vremea și decⁱ nu c^ăut^ă să te repe^đi contra lor. În decursul v^ecurilor, chiar dac^ă s'au găsit monarhⁱ carⁱ să decreteze schimbarea moravurilor, orⁱ a unor obiceiuri rele, decret^ele ac^estea au că^ăut tot-deauna în baltă.

Veⁱ ved^e multe lucruri — unele o să-^{ți} sângereze inima — să scii însă c^ă o îndreptare repede ^{ți}-ar da nu numai cea mai crudă desamăgire, dar veⁱ e^{și} sdrobot dac^ă veⁱ persist^ă în credin^{ța} c^ă veⁱ put^e îndrept^ă o stare de lucruri, *într'un timp determinat mai dinainte*.

Nu se p^ote for^{ță} indulcirea moravurilor, nici chiar de ai fi învă^țător în satul de naștere.

Sp. Popescu.

H A M E I U L

(Humulus lupulus).

Cresce prin păduri, pe garduri, pe la țară, prin crânguri, în unele grădini împodobind chioșcurile, fiind o plantă agă^țătoare. Florile sunt de 2 feluri, bărbătesci și femeesci: cele femeesci sunt în formă de conuri, singurile carⁱ se întrebuint^ă ca l^ec și în industrie, pentru aromelor plăcută, gustul amar pronun^țat și mirosul cel tare, precum și pentru t^ăria ce con^{ține} florile numită «lupulină», ce se p^ote ved^e chiar, sub forma unui praf galben ce exist^ă între foi^{țele} conurilor înflorite.

Se întrebuint^ă de obicei în fabricarea berei, căreia îi dă gustul amar pronun^țat și plăcut, și o aromă excelentă, care o conservă și o face și mai întărit^{ore}. Italia a întrebuint^{at} pentru prima

oră hameiul în fabricarea berei în secolul al 17-lea; înainte de această dată se întrebuițea alte substanțe cum e pelinul, gențiana, sau centaurea.

Ramură de hamei înflorită.

Se întrebuițeză și ca léc aceste conuri, sub formă de ceai sau de fertură în dosă de 20 grame la 1.000 grame apă, la ómenii debili, cari n'aú poftă de mâncare, la friguri, la copiii scrofuloși, la durere de stomac, și la unele bóle de piele, cum și la acei ce sufer de blenoragie și aú și dureri în timpul nopței. Pernele umplute cu foile conurilor de hamei, în locul pufului și culcându-se pe ele acei ce nu pot dormi nóptea, le aduce somn și ușurarea nervilor.

Mugurii verđi se pot găti și ca mâncare.

Dr. Const. An. Macri.
Foltesci-Covurlui.

Depărtarea până la stele și mărimea lor.

stronomii spun că până la lună sunt atâtea milioane de kilometri, până la soare atâtea.

Maî spun apoi cât de mare e soarele și luna, cât de grele sunt amândouă. Și tot așa de alte stele.

Te prinde mirarea și spaîma, când le auđi tóte acestea. Negreșit, mėsórá greutatea sóreлуй, a lunei și a stelelor, mėsórá mărimea lor și depărtarea de la pămînt până la ele. Dar cum? Cum poți să mėsori sórele din slava cerului cu kilogramul, cum ai măsura o bucată de cașcaval pe masă? Astronomia spune, că în lună sunt munți, și-î sciũ pe toți cu numele, ba sciũ și cât de înalți sunt. Spun cel maî înalt e de 8.800 de metri. Dar a fost vr'un om pe ei să-î mėsóre?

E lucru mare când stai să te gândesci ce póte sciința. Nu încape nici o îndoială, că așa e cum spun invěțații. Dovadă și pentru cel maî sărac cu duhul, sunt întunecimile de sóre și de lună. Invěțații spun ceasul și clipita în care se va întunecă sórele și luna, și cât va ține întunecimea. Asta n'o spun ei pe ghicite, ci prin calcul, sciũ cât de lung e drumul lunei, al pămîntului, unde și când aũ să li se întălnescă drumurile, și dac'o sciũ asta, trebuie că sciũ și cât de departe e sórele și luna, unul de altul, și amândouă de pămînt.

Acum, eũ aș vrea să vė lámuresc cum pot astronomii să calculeze îndepărtările în vėzduh. Ei nu fac tocmaî așa cum vė spun eũ; dar din ceea-ce vė spun veți pricepe măcar pe departe unul din felurile cele multe de-a mėsura îndepărtările din vėzduh.

D-vóstră sciți cu toții, că dacă închiđi pe rind câte un ochiũ, repede-repede, lucrul la care te uįți ți se pare că umblă și în drepta și în stânga, după cât de repede închiđi ochii. Când ai deschis ochiul stâng, obiectul la care te uįți fuge spre drepta; când ai deschis ochiul drept, obiectul se dă spre stânga. Maî bine veđi acésta, când ții un deget înaintea ochilor, la orí-ce depărtare, și în dreptul ferestrei, apoi uitându-te la deget și la feréstră, închiđi și deschidí ochii pe rind.

Fugirea acésta a degetului spre drépta și spre stânga, se chéamă **dislocare**, și e vrednic de băgat în sémă. Cu ajutorul ei poți mészurá îndepártarea unui obiect cu multă siguranță. Să luăm o pildă. Eū țin degetul, înainte ochilor și mă uit la feréstră cu două aripi a odăii, avénd ochiul drept închis. Degetul meū cade tocmai pe cercevéua din stânga a ferestrei, adică o astupă. Când închid ochiul drept și deschid pe cel stâng, degetul a fugit tocmai la mijlocul ferestrei pe cruce. Acum apropiū puțin degetul de ochi, și véd că de pe cercevéua din stânga degetul fuge peste crucea ferestrei, pe gémul aripei din drépta. Apropii degetul și mai mult, acum de pe cercevéua din stânga el fuge tocmai pe cercevéua din drépta. Va să dîcă, cu cât apropiū degetul de ochi, cu atâta el face de la stânga spre drépta un drum mai mare, și dimpotrivă, un drum tot mai scurt cu cât îl depártéz de ochi.

Bine, asta o vedem și o scim cu toții. Dar eū aș vrea să știū care e distanța dislocării pe perete de la stânga spre drépta, a degetului. Tot n'am de lucru, pot s'o mészor. Pe perete am două tablouri mici, de la unul până la altul e un metru și deuce centimetri. Acum țin degetul la o depártare de 20 centimetri de ochi și închidénd ochiul stâng potrivesc așa ca să véd degetul tocmai în marginea tabloului din stânga. Apoi deschid ochiul drept și închid pe cel stâng. Acum degetul s'a mutat până dincolo de tabloul din drépta. Dar mă depártéz de părete încet încet, ținénd degetul tot la aceeași depártare, de 20 cm. de ochi. Iată acum am potrivit: când deschid ochiul drept degetul e tocmai pe marginea tabloului din stânga, când deschid ochiul stâng, degetul fuge drept în marginea tabloului din drépta. Deci acum el face o cale de 110 centimetri. Asta e distanța dislocării lui. Eū staū fix; prietenul care e cu mine mészoră ce distanță e de la degetul meū până în părete. Găsese tocmai 3 metri. Acum începem a face experiențe. Eū depártéz degetul de ochi la 30 centimetri; acum degetul face calea numai pe jumétate, adică stă drept între tablouri: dislocarea lui e numai de 55 centimetri. Apoi fac dimpotrivă, apropiū de ochi degetul la 10 centimetri, dislocarea lui pe părete acum e de 195 centimetri.

Resultatul ce iese dintr'aceste experiențe este, întâiū că cu cât depártarea de la ochi până la deget e mai mică,

cu atât deslocarea lui pe pârce e mai mare, și dimpotrivă. Și al doilea, că acest lucru se întâmplă după o lege matematică; iar măsura de baștină e depărtarea dintre luminile ochilor mei ($5\frac{1}{2}$ ctm.). Și iată cum: Dacă degetul e tot așa de departe de ochii mei, cât de departe e și de perete, atunci dislocarea degetului pe perete e tocmai cât distanța dintre luminile ochilor mei, adică $5\frac{1}{2}$ ctm. Dacă degetul e de două ori mai aproape de ochi decât de pârce, atunci dislocarea lui e două ori mai mare decât distanța dintre luminile ochilor (11 ctm.) dacă e de trei ori, de patru, de 5 ori mai departe degetul de perete decât de ochi, dislocarea lui va fi de 3, de 4, de 5 ori mai mare decât distanța dintre ochii mei ($16\frac{1}{2}$, 22 , $27\frac{1}{2}$ centm.) Și așa mai departe.

Răsăritul soarelui.

Acum, să vedem cum pot măsura astronomii mărimea soarelui cu ajutorul simplei cunoștințe a legii aceștia. Veți bine, ei nu umblă măsurând cu degetul, dar tot în felul

acesta. În loc de deget ei a luat o stea, anume luciferul, planeta Venus.

Luciferul acesta scade și crește întocmai ca luna, are fase. Se învârtesc în jurul soarelui descriind un cerc, iar calea lui este mai scurtă decât a pământului, pentru că e mai aproape de soare, adică calea lui e tot-deauna între soare și între calea pământului. Și așa se face, că luciferul urmându-și calea, câte-odată vine foarte aproape de pământ, atunci e drept între pământ și soare, adică, dacă am lua-o mai pe înțeles și am dice că pământul e tot-deauna jos și soarele tot-deauna sus, luciferul e și el la mijloc sub soare. Dar altă dată, cum dă ocol soarelui, el tot îndepărtându-se de pământ ajunge drept de-asupra soarelui, adică el e sus și soarele la mijloc, iar pământul jos. Acum, când e drept de-asupra soarelui și-al pământului, colo în slava cerului, noi îl vedem de 7 ori mai mic decât când e aproape de pământ. Bine înțeles, cu ochii nu poți vedea cât de mic și de mare e, ca să judeci că e de 7 ori mai mare ori mai mic, ci cu ochiane de cele mari. Apoi dacă e așa, asta însemnează că el când e de-asupra soarelui e de 7 ori mai departe de pământ decât când e jos între pământ și soare.

Socotela se face lesne. Luciferul face un cerc pe lângă soare. Cele 7 depărțări se impart așa: de la pământ până la lucifer, când e mai aproape de noi, e o depărțare. De la lucifer până la soare 3 depărțări, adică de 3 ori pe-atâta, și tot trei depărțări de la soare până la lucifer pe cea-laltă parte pe de-asupra soarelui. Fac șapte depărțări. Nu le scim — dicem de-ocamdată — cât de mari sunt, adică câți kilometri sunt de la soare până la lucifer și de el până la noi, dar atâta am scos din socotela făcută, că pe vremea când luciferul e mai aproape de noi, de pe pământ până la soare e mai departe de 3 ori pe-atâta ca până la lucifer.

Se întâmplă cam de două ori într'o sută de ani că luciferul în calea lui trece drept peste fața soarelui, și cum e intunecat și mare pe vremea când e aproape de pământ, cu ochianul se vede foarte bine cum trece peste soare, cum «il taie». Această trecere a lui peste soare e o cheie a cercului, căci cu ea găsesc astronomii o mulțime de taie ceresci. Toți astronomii așteptă cesul acestei tre-

ceri ca pe-un mântuitor, toți stau cu ochiurile spre sora și lucifer, — căci ei știu ziua și secul, din socotelile lor.

Acum ajungem iarăși la pilda cu degetul și cu păriletele. Pentru astronomi păriletele e acum sora, degetul e luciferul. Dar în loc de cei doi ochi avem acum doi astronomi la două margini ale pământului, deci depărtarea dintre ochi nu mai e de $5\frac{1}{2}$ centimetri, ci de 1717 mile, adică atâta cât e pământul. Amândoi acești astronomi se uită cu uriașele lor ochiuri spre lucifer cum trece peste sora și-l fotografiază mereu-mereu tot cu ajutorul ochiurilor. Dar lor li se întâmplă ca și ochilor din pilda mea, căci un astronom e ochiul stâng, celălalt e ochiul drept: unul vede luciferul mai la stânga, pe fața sorului altul mai la dreapta, în aceeași vreme. (Eu vorbesc numai de doi astronomi, dar ei sunt cu sutele și dincoace și dincolo).

Din măsurătoarea lor iese că luciferul are o dislocare pe sora de $36\frac{1}{4}$ din diametrul sorului (adică din lățimea și lungimea lui) sau: dacă ai înșira unul lângă altul $36\frac{1}{4}$ luciferi, ai acoperi drept peste mijloc fața sorului câtă o vedem. Când știi asta, știi și cât de mare e sora. Căci, din pilda cu degetul și păriletele, am arătat că distanța dintre ochi e măsura de baștină; de câte ori e mai aproape degetul de ochi decât de părilete, de-atâtea ori distanța dislocării degetului pe perete e mai mare decât distanța dintre ochi.

Astronomii știu că distanța dislocării luciferului pe sora e de trei ori mai mare decât distanța dintre ochi ce-o privesc, adică ai astronomilor din cele două margini ale lumii. Țic, de 3 ori, pentru că din cele spuse șcim că sora e mai departe de pământ de 3 ori decât luciferul. Asta ar fi distanța dintre deget și părilete. Distanța dintre ochi e în cazul acesta de 1717 mile, iar distanța dislocării luciferului pe sora trebuie să fie de 3 ori mai mare decât ea. Așa dar, 3×1777 face 5151 de mile. Atâta e distanța dislocării luciferului; iar dacă vrei să știi cât de mare e sora, multiplici cifra acesta cu $36\frac{1}{4}$, căci atâta loc cuprinde dislocarea luciferului pe fața sorului. Deci sora e de $36\frac{1}{4} \times 5151$, adică de 187.000 de mile.

Deci iată cum am găsit mărimea sorului.

G. Coșbuc.

COSTACHE CARAGEALE.

ai acum câțî-vă anî, mă aflam la prietinul meu Nicolae Carageale, al cărui portret îl vedem în fôierul Teatrului Național, alături cu al lui M. Millo, V. Alexandri, C. Negruzzi, Aristia, Câmpineanu, I. Văcărescu și alții; și pe când cugetam la trecutul teatrului nostru, la luptele mari și neîntrerupte ale unor bărbați cari au pus temeliile acestui templu al artei, pe când cugetam între alții și la Costache Carageale, care își jertfi tinerețe și avere pentru nobila sa misiune, zăresc într'un colț al camerei, un teanc de hârtii galbene și prăfuite. Fizionomia bătrână a acelor hârtii îmi deșteptă curiozitatea și nu mă putui opri d'a întrebă pe amicul meu N. Carageale:

— Ce hârtii sunt acelea?

— Sunt niște piese de teatru, comedii originale și localizate ale părintelui meu, îmi răspunse el.

— Pot să le văd?

— Cu cea mai mare plăcere, țise Carageale, și se duse să-mi aducă în brațe maldărul de caete scrise chiar de mâna tatălui său.

Deslipind caetele unul de altul, împrăscie în aer un fel de parfum de vechime ce-l exală mai toate cărțile vechi ținute prin lădi și prin bibliotecă. Îmi făcù aceeași impresiune ce mi-ar fi făcut găsirea unor foii galbene ale unor flori puse acum douăzeci de ani într'un album de poezii.

Le-am răsloit cu o venerațiune mare ca și cum aș fi avut în mâini niște obiecte sfinte. Am citit toate titlurile, m'am silit să desleg toate ieroglifele am privit toate măzgăliturile de pe coperte și de printre rânduri, toate petele până și urma degetelor sufleurului care mânuse atâta vreme aceste caete în cușca sa. Vechimea pare că slințea și lacea interesante peste măsură în ochii mei, cele mai mici lucruri.

Ađi când Teatru Național are cartónele pline de piese originale bune, cred că nu e netrebuincios de a notă aci câte-vă din piesele ce se jucau în trecut, când eram cu mult mai înapoi în cultură, când n'avem atâtea școli, atâtea instituțiuni, atâția bărbați luminați ca ađi.

Pentru acesta dau numele pieselor lui Costache Carageale, coprinse în caetele despre care am vorbit, și dintre cari unele au avut, pe vremea când s'au jucat, un succes imens.

Iatăle:

1) *O repetiție moldovenescă pe scena Teatrului Național*, comedie într'un act. In această piesă este descrisă totă viața artistului, toate fericirile și nefericirile lui.

Printre numele celor cari au interpretat diferite roluri ale acestei piese, se vede și numele de Alexandru Cuza, fostul do-

mnitor al României, care, pe atunci (1845) se țice că jucă din când în când, ca dilentat, roluri mici pe diferite scene teatrale.

2) *Ambasadorul*, comedie originală într'un act.

3) *Șarlatanii cu noroc*, comedie localisată după Scribe.

4) *Soareaua la Mahala*, comedie originală în 3 acte, scrisă la 1845 și reprezentată cu mare succes.

5) *Două loji și un stal*, sau *1819 și 1846*, comedie originală în 3 acte, scrisă la 1846, Ianuarie 12.

6) *Andreiașul Mamei*, comedie originală în 3 acte.

7) *Culisele*, comedie în două acte (după Scribe).

8) *Doi Coșcari*, comedie în două acte, scrisă la 1849, Octombrie 29 (această piesă a fost publicată acum câți va de revista *Port-Foliul Român* a lui Bonifaciu Florescu).

9) *Cucóna Chirița la Expozițiunea din Paris*, comedie în 3 tablouri.

Manuscrisele sunt scrise cu chirilice, și la cele mai vechi se vede pe pagina din urmă, scrisă sentința censurii care sună astfel: «*Liberă a se reprezenta*». Iar dedesubt se vede iscălitura lui Gheorghe Hill, censorul.

E de observat însă modul ingenios cum Carageale trăgeă pe sfóră onorabila censură: El trimeteă censorului tot manuscrisul unei piese, din care scoteă orî-ce aluziune politică care ar fi supărat pe puternicii țilei, și censura negăsind nimic de obiectat, da voie ca piesa să se jöce. Autorul însă, scria în urmă tôte alusiunile reütăciöse, pe coperta piesei, și sufleorul eră dator să le sufle la scenele unde eră trebuință. Publicul se miră, aplaudă, iar censura... înghițeă nodurii și tăceă. Am copiat de pe coperta unui caet câte va din aceste alusiuni. Iată-le:

Maï întâiu măgar
 Și apoi Pitar;
 Maï întâiu mușar (spion)
 Și apoi Serdar;
 Maï întâiu tâlhar
 Și-apoi Căminar!

D. Teleor.

Praz umplut.—Se taie partea cea albă a prazului în bucăți lungi de un deget. Se pun în apă clocotită pentru a se putea desface foile întregi. După-ce s'au scos astfel foi de-ajuns pentru mănăcarea ce voiesce cineva s'o facă, să umple cu carne tocată bine și alésă de vine să amestecă cu unul sau două ouă, sare, piper, și cépă tocată cu pătrunjel. Se pun într'o tigae cu unt să se rumească și apoi se pun în cratiță cu zëmă de carne și sos de pătlăgele roșii precum și puțin zahăr rumenit, să fearbă până va scădea și va rămâne sosul curat.

De pe Domeniul Corónai Cocioc din jud Ilfov.

În ziua de 8 Februarie anul curent, a avut loc în sala teatrului sătesc din Cocioc, o frumoasă serbare cu ocazia întrunirii cercului cultural «I. Kalinderu» al învățătorilor și preoților din comunele Cocioc, Țigănesci, Tâncăbesci, Butimanu și Poienari.

Pe lângă preoți și învățători au luat parte personalul Domeniului Cocioc, al spitalului local, al gării Periș, multe persoane din împrejurimi, precum și un mare număr de țărani și țărance din satele Cocioc și Brătulesci, cari în tot deauna să grăbesc a veni cu dragoste la asemenea serbări folositoare.

Programul foarte bogat era compus din producțiuni școlare, conferințe, teatru și danțuri naționale.

La deschidere corul școlii din Cocioc sub conducerea învățătorului Stănescu a intonat pe mai multe voci «Imnul Regal» care a fost ascultat de toți în picioare.

A urmat apoi mai multe cântece școlare foarte bine executate tot de către elevi, sub conducerea atât a învățătorului cât și a învățătoarei d-ra Niculescu.

Seria conferințelor a deschis-o Pr. Enescu, învățător în Țigănesci, care a vorbit despre jurământ. A arătat însemnătatea și necesitatea jurământului atât în vechime cât și astăzi. A citat apoi mai multe exemple dovedind foloșele lui când este întrebuit pe dreptate, precum și nenorocirile ce poate aduce un jurământ nedrept făcut la judecări sau alte ocazii. Conferința a făcut bun efect în public și mai ales printre țărani cari au ascultat cu viu interes.

A doua conferință a fost ținută de către d-l învățător Stănescu din Cocioc, care a vorbit despre sentimentul și mândria națională la diferite popoare, îndemnând pe auditor la nestrămutat patriotism către țară și dinastie mai ales astăzi când avem o Românie Independentă și un Rege Înțelept și vitéz.

Al treilea conferențiar, Pr. Iorgulescu din Butiman, a vorbit despre sentimentul religios, îndemnând pe locuitorii a merge cu dragoste la biserică.

D-l învățător Ionescu din Butiman, a vorbit contra concubinajului, arătând relele ce decurg dintro asemenea viață, când soții nu lucrăză cu atâta tragere de inimă nefiind temeinică legătura dintre ei. A dat apoi mai multe exemple de copii nenorociți rămași pe drumuri, desmoșteniți din cauza părinților cari au trăit necăsătoriți.

La urmă a vorbit d-l agent sanitar Mladin, despre igiena locuințelor țărănești, despre bôlele molipsitoare și despre modul cum trebuie să ne ferim de ele.

După conferințe s'a jucat de către elevii școlii din Cocioc piesa «Nunta țărănească» de Alexandri, care a izbutit pe deplin fiind bine interpretate rolurile și având tot materialul de scenă și costume puse la dispoziție de către administrația Domeniului Corónai.

De asemenea a reușit bine jocurile naționale executate cu

mult tact de elevi și anume: «Banul Mărăcine», «Cala Bréza», «Mureșénca» și «Brăulețu.»

În totul serbarea acésta a reușit de minune, ceea ce nu pöte aduce de cât laude învățătorilor și preoților cari lucréză cu tragere de inimă, precum și acelor înalte persöne cari le pun la dispoziție mijlöce și-i îndemnă întru binele țarei.

Din folösele Băncilor sătesci.

Citind, mai dïlele trecute, într-un diar, cronica comercială, relativ la posibilitatea urcării prețului cerealelor, am văđut că în America, ca și în Franța, marii agricultori au lăcut cartel, adică s'au înțeles să nu-și vindă bucatele pe prețuri scăđute; și au reușit, căci ei sunt singurii regulatori de prețuri pe piețele lor.

Auđiți Români agricultori, ce ömeni practici sunt Americanii? Ei nu-și dau munca pe ce apă nu curge. La ei negustorii îi rögă să le vindă pe când aici noi îi rugăm pe negustorii să ne cumpere griul și porumbul. De aceea ei vind scump și noi ieștin!

Mult mi-am hătut eu capul și mi-l bat încă, să pricep cum se face că prețul pe bucatele nöstre îl dá cel ce cumpără, nu cel ce vinde. Eu știu că dacă mă duc să-mi cumpăr ce-mi trebuie, negustorul nu-mi vinde pînă nu-i plătesc atât cât cere el, și este förte natural. Cu bucatele agricultorului însă se schimbă tréba. Dacă mi dai porumbul, dïce samsarul, cu 30 lei chila mare, bine, dacă nu . . . și ești silit să-i l dai, căci perceptorul și alte daraveri ți-a scuturat tot din casă.

Și, veđi Dömne, ne dïcem «țară eminentemente agricolă», când agricultorul țaran este lipit pămîntului de sărac ce este! . . .

Dar, aide Române, nu mai fii posomorât, ridicăți capul și luminează-te că césul mântuirii a sunat. Uită-te în juru-ți și veđi că bogăția, libertatea, egalitatea, fraternitatea, comöra cea prețiosă s'a găsit, este în mijlecul satului.

Este *Banca săté-că*, este unirea ce dá putere, în fața căreia dușmanul—sărăcia—se trage cu spaimă înapoi.

Ceea ce streinii fac prin puterea banului, noi să facem prin unire. Să ne unim cu toții într'un gând, töte Băncile populare, să facem cartel și să nu mai dăm voie speculanților să ne dea cât vor ei pe munca nöstră. Să-i facem să ne röge ei cu 50—60 lei chila mare pe porumb și cu 70—80 lei pe grüu.

Cum? mă pricepeți.

Nu mai cel că n'au Bănci populare în sat nu mă pricep. Dar faceți, că nu este greu să vé puteți pricepe.

Atunci vom dïce ca marele poet Bolintinénu :

Viitor de aur țara nöstră are

Și prevéd prin secolii a ei înălțare

și încă îl vom asigură că profeția lui s'a realizat. Fie.

Alex. Miculescu.

Preot, Licurici—Teleorman.

DE LA SATE

În ziua de 22 Februarie pe la orele 8 $\frac{1}{2}$ a. m, d-l D. I. Ionescu, învățătorul școlii din Calvin, Băsceni-de-sus și contabil al societății «Principele Carol» din această comună, împreună cu 50 elevi și 70 adulți, au mers cu toții la Biserica parohială din Calvin.

Elevii au cântat în cor răspunsurile leturghiei și la urmă d-l învățător a citit în loc de cazanie explicațiunile liturgice de d-l I. V. Raiculescu, apărute în *Albina* anul IV-a.

A fost o liniște și o atențiune încordată, mai ales că lumea nu cunoșce însemnătatea obiectelor din sf. locaș al Domnului.

După terminare elevii adulți și cu d-l învățător au mers în regulă la școlă unde s'a făcut apelul adulților amânând o a doua venire la biserică pe ziua de Duminică 7 Martie.

* * *

În sera zilei de 31 Ianuarie a. c. în localul școlii din Cristinesci, Dorohoiu, s'a dat o frumoasă serbare în tolosul elevilor săraci, sub patronagiul d-lui I. Th. Vameșu, Sub-prefectul plășei Herța.

S'a jucat de către elevii și absolvenții școlii, piesele: «Ispravă» comedie în două acte de d-l Serafim Ionescu, și «Piatra din casă» comedie într'un act de V. Alexandri.

După terminarea teatrului s'a început danțul, care a ținut până în ziua.

Domnul I. Th. Vameșu, președintele serbării prin ostenele depuse a dovedit iubirea nemărginită ce o are pentru ridicarea culturală a sătenui.

PREMII SĂTENILOR

Dăm cu plăcere loc, înștiințării pe care d-l prefect de Covurlui o adresază obștei locuitorilor săteni din acel județ, și am fi fericiți dacă pilda sa ar fi imitată. Este unul din mijlocele cele mai bune, pentru ridicarea sătenui, măsura d-lui Prefect de Covurlui.

Noi, Prefectul județului Covurlui, aducem la cunoștința locuitorilor din sate, că la sfârșitul lunei lui Iunie, acest an, vom da premii, ca și în anii trecuți, sătenilor cari au citit cu mai multă sîrguință cărțile din bibliotecile înființate de Minister pe la școle, și acelor cari au urmat regulat la școlile de adulți, femeilor și fetelor cari au venit la ședătorile ținute de învățători la școlă, următoarele unelte de plugărie și lucruri casnice, după cum am hotărât încă de astă toamnă:

1) Pentru sătenii cari au citit cărți din biblioteca școlii, dăm «5 pluguri universale»;

2) Pentru sătenii cari au urmat la școlă de adulți, dăm ca premii «5 pluguri universale, 2 borone, 1 rariță și 2 robe»;

3) Pentru femeile și fetele cari au venit la ședători, dăm «2 răsboie de țesut cu toate ale lor, 2 dulapuri, 2 mese cu câte

2 scaune, 2 gherghefuri cu câte 2 scaune de fie-care și 2 poli-cióre».

Aceste premii se vor da prin tragere la sorți, care se va face în fața noastră, la sfârșitul lunii lui Iunie, anul acesta.

Prefect, I. C. ATANASIU.

Din Activitatea cercurilor culturale.

În ziua de 18 Ianuarie a. c., în com Pârscoveni, Romanați, a avut loc ședințele cercului cultural «Osica de sus». La ședința publică, înainte de amiazi, a fost multă lume și din împrejurimi. Elevii școlii, bine pregătiți au intonat mai multe imnuri, poezii și au executat minunat jocul «Banul Mărăcine și Hora Elelor»; iar d-l C. Theodorescu, președintele cercului, a ținut conferința sa despre «Agriculura rațională». A arătat cum proprietarii sunt cu capitalul iar muncitorii cu brațele, cu alte cuvinte tovarăși la câștig. A recomandat sătenilor nutrețul murat, arătând cum se prepară. A dat mai multe povești necesare în viața socială, întemeind acestea prin mai multe legende, vrednice de laudă ale răposatului profesor V. A. Ureche. Lumea a rămas satisfăcută și a plecat cu frumoase învățături de la această conferință.

Informațiuni.

În ziua de 14 Aprilie 1904, orele 10 a. m., se va ține licitațiune, cu oferte scrise și sigilate, în localul pepinierii Strehaia din jud. Mehedinți, pentru vânzarea sculelor și a obiectelor scose din uz. Aceste scule și obiecte se pot vedea în toate zilele de lucru (orele 9—12 a. m. și 3—6 p. m.) la pepinieră.

— În localul pepinierii Drăgășani (jud. Vâlcea), pentru vânzarea sculelor și obiectelor scose din uz. Aceste scule și obiecte se pot vedea în toate zilele de lucru (orele 9—12 a. m. și 3—7 p. m. la pepinieră).

— În localul pepinierii Paraclis-Cotnari (jud. Jași), pentru vânzarea sculelor și obiectelor scose din uz, cum și 26.000 araci subțiri și groși, diferite dimensiuni. Aceste scule și obiecte se pot vedea în toate zilele de lucru (orele 9—12 a. m. și 3—6 p. m. la pepinieră).

— În ziua de 15 Aprilie 1904, orele 10 a. m., în localul fermei model Laza din jud. Vaslui, pentru vânzarea sculelor și a obiectelor scose din uz.

Aceste scule și obiecte se pot vedea în toate zilele de lucru (orele 9—12 a. m., și 3—6 p. m.) la fermă.

— E ușor să recrutezi mii de soldați, e greu să găsești un general.

MULȚUMIRI

N. Potlogeanu, învăț. diriginte al școlii «General Berendei», din com. Beuca-Teleorman, în numele tineretului, trecut prin școli și doritor de a citi cărți folositoare, aduce cele mai vii mulțumiri d-lui C. A. Berendei, proprietar, și d-lui Gh. Caravan, administratorul moșiei, cari au contribuit cu un număr de peste 100 exemplare, cărți și reviste folositoare, spre formarea bazei unei biblioteci rurale pe lângă această școlă.

În ziua de 30 Ianuarie a. c., cu ocaziunea serbării patronului școlii mixte «Vasile Grigorescu Econom» din căt. Petia, com. Pleșesci, jud. Suceava, Sfinția Sa Preotul Vasile Grigorescu, fondatorul acestui local de școlă, a dăruit haine la 20 elevi din cei lipsiți de mijloce. Învățătorul aduce vii mulțumiri pentru ofrandele date.

Ion Cruceanu, dirigintele școlii Liesci-Șerbănești, jud. Teucui, aduce mulțumiri publice d-lui G. G. Gheorghiadu, mare proprietar, pentru că a bine-voit a da două care de paie de grâu, din care școlarii își împletesc pălării și potneci pentru ținerea curățeniei în școlă; asemenea a mai dăruit 25 lei, pentru cărți școlarilor săraci și un car lemne de ștejar pentru încălzitul școlii; asemenea aduce mulțumiri.

D-lui Sandu St. Iancu, locuitor, care a făcut cu cheltuela sa o fântână în grădina școlii.

Societăți economice la sate

INFIINȚĂRI.

În comuna Cochirleni jud. Constanța, s'a înființat Societatea de împrumut și păstrare cu numele «Valul lui Traian» pe ziua de 1 Ianuarie 1904, cu 42 membri fondatori și cu un capital de 800 lei. Inițiatorii acestei societăți au fost: învățătorul D. Bălănu, Pr. D. Dobrescu, I. Răsoi, D. Cristea, F. Iliescu, T. Popescu, I. Cristea.

În com. Lupesci, jud. Covurlui, prin stăruințele d-lui C. Nicolaș, dirigintele școlii din localitate și a altor persoane de bine din această comună, în ziua de 22 Februarie a. c., s'a pus bazele unei societăți de economie și credit cu numele de «Izvorul Horincei» cu un număr de 26 membrii fondatori, și cu un capital de 1.360 lei.

B I L A N Ț U R I.

Bilanțul societății cooperative de credit și economie «Stupina», din comuna Făuresci jud. Vâlcea, încheiat la 31 Decembrie 1903:

ACTIV.—Casa numerar	29,80
Efecte de încasat	10.687,45
Mobilier. Valoarea casei amortis.	294,85
Total	11.012,10
PASIV.—Incasări din cotisațiuni. Soldul acestui compt.	5.970,50
Capital la fructificare. Idem.	3.935,60
Procente reportate pe 1904	137,95
Fond de rezervă al anului 1902	125,92
Profit și pierderi	819,26
Dividende capitalisate din 1902	22,87
Total	11.012,10
Profit și pierderi.	
DEBIT.—Cheltueli generale	114,45
Mobilier amortis. de 10%	32,75
Soldul comptului profit și pierderi	819,26
Total	966,46

CREDIT.—Taxe de înscriere	306,—
Dobânzi reportate în 1903 din 1902.	64,88
Soldul dobânzilor din cursul anului	565,23
Amenzi de întârziere	30,35
	Total . . . 966,46

Bibliografii.

Numărul 1, anul al II-lea, al revistei «Sfaturi», de sub direcțiunea d-lui dr. A. Urbeanu, a apărut cu un bogat sumar. Abonamentul 6 lei pe an. Administrația Calea Moșilor 90. București.

* * *

Pregătind a doua ediție a «Istoriisirilor și cântecelor populare despre «Ștefan Vodă cel Mare și Sfint», rog pe toți bine-voitorii cititori a-mi trimite tot ce știu și au auzit pomenindu-se în popor despre Ștefan Vodă, Dămnele sale, ostași, biserici, monastiri și altele.

Tote comunicările să se facă pe adresa: S. Teodorescu-Kiri-leanu, comuna Broșteni, jud. Suceva.

Poșta Administrației

V. Gavrilescu, Vaduri-Nemț. — Achitat cu chit. 13.129, anul VII.

Chiriac Chiriacescu, învêț. Crunți-Ialomița.—Achitat cu chitanța 12.729, anul VII.

P. S. S. Păr. Super., M-rea Râșca-Suceva. — Idem cu chitanța No. 13.524, anul VII.

Pentru durere de picioare. — Nalbă de ceai de pe câmp, cu flóre albă să se fêrbă bine și ferbinte să te oblojești, când te culci. Frunză de tutun s'o ungî cu miere și să o presari cu piper mult, punându-o la locul ce dore, iarășî e lóc bun.

INSCIINTARE PUBLICA.

Am pus în vîndare Albumele mele, fôrte frumöse, de cusături și broderii naționale Române, lucrate în culori. Prețul unui album este *numai de 5 lei în totă țara*. Doritorii de a cumpêră asemenea albume, se vor adresă la d-l Bozek, legător de cărți, în strada Eni No. 9, și la sub-semnatul în șoseaua Jianu No. 10, București, trimițînd costul.

Fotograf I. Niculescu.

5—5

Proprietar București Jianu No. 10.

Capsule de marcat orî-ce vite spre evitarea perderii și furatului lor.

De vîndare numai la Societatea în Comandită

WEIL, JOSEPH & Co

Mașini agricole și industriale

București, Str. Smârdan No. 7.

3—1

STEAUA

Societatea *Steaua* are de scop a lucra pentru întinderea învățătorei în popor, prin tipărire și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijlocele legiuite, a răspândirei de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

Cotisația este de cel puțin doi lei pe an, iar pentru învățători, preoți rurali și săteni, de cel puțin un leu pe an. Fiecare membru este îndatorat ca, în cel d'întăiu an după primirea sa, să facă e se prim în Societate cel puțin alți doi membri noi.

Cererile de înscriere, însoțite de cotisația pe un an, se pot adresa d-lui *Petru Gârboviceanu*, strada Sf. Ecaterina, București.

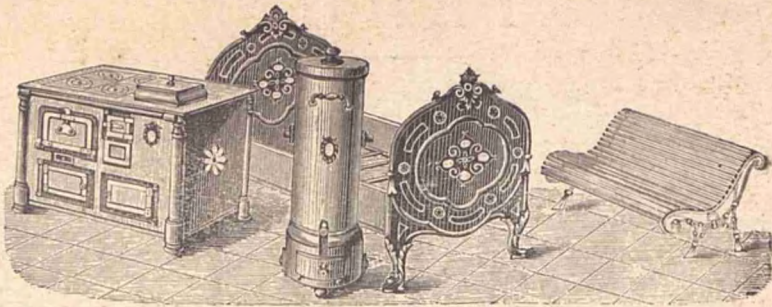
Comitetul. *Președinte*, Ioan Kalinderu, *membru al Academiei Române*. — *Vice-președinte*, Sava Șomănescu, *nare proprietar, fost senator*. — *Administrator și casier delegat*, Petru Gârboviceanu, *Administrator al Casei Sf. Biserici Autocefale Ortodoxe Române, director al Șc. Normale a Societății pentru învățătura poporului român*; — *Secretar*, Const. Banu, *profesor secundar și inspector școlar* — *Membrii*, Spiru C. Haret, *Ministru, profesor Universitar*; I. Dimitrescu Procop., *senator, fost Primar al Capitalei*; M. Vlădescu, *deputat, profesor universitar*; Cristu S. Negoescu, *profesor secundar*; Dim. Cecropid, *institutor*. — *Censori*, Const. Allăneșteanu, *inginer de mine*; Preotul econom Const. Ionescu, *profesor secundar*; Const. Alexandrescu, *revisor școlar*

Membrii înscriși și cotisațiuni plătite (Urmare).

Badea Cireșeanu, profesor universitar (București), 10 lei; Mircea Papadopol, student agronom (Würtemberg), 1 leu; Mihail Zahareanu, student agronom (Würtemberg), 1 leu; Const. Martinovici, student agronom (Würtemberg), 1 leu; I. Tăbăcariu, student agronom (Würtemberg), 1 leu; Pr. Gr. Vișnu (Hurezani), 1 leu; Piscureanu Ion, învățător (Hurezani), 1 leu; Hurezeanu D., învățător (Hurezeni), 1 leu; Copăceanu Emanoil, învățător (Letea-veche, Vlașca), 1 leu; Economul I. Andreescu, protoereu (Tecuci), 2 lei; I. Vasilescu, preot (Tecuci), 2 lei; St. Gologan, preot (Tecuci), 2 lei; Alex. Criștea, preot (Tecuci), 1 leu; Vasile Isac, preot (Tecuci), 1 leu; St. G. Lungu, preot (Tecuci), 1 leu; G. Rarin a, preot (Tecuci), 1 leu; Vasile Hăncu, preot (Tecuci), 1 leu; Lazăr Ținesco, preot (Tecuci), 1 leu; Ștefan Ciuntu, preot (Tecuci), 1 leu; Gh. Chircă, preot (Tecuci), 1 leu; Vasile Spiridon, preot (Tecuci), 1 leu; Ilie Sevaștri, preot (Tecuci), 1 leu; Gh. Sbarnea, preot (Tecuci), 1 leu; Ión Dămăceanu, preot (Tecuci), 1 leu; Gh. Miron, preot (Tecuci), 1 leu; Gh. Donici, preot (Tecuci), 1 leu; Gh. Caftan, preot (Tecuci), 1 leu; Atanasie Nicolau, preot (Tecuci), 1 leu; Gheorghe Popovici, preot (Tecuci), 1 leu; Gr. Dimoftache, preot (Tecuci), 1 leu; Toma Demetrescu, preot (Tecuci), 1 leu; Ion Mândru, preot (Tecuci), 1 leu, Ión Mihăilescu, preot (Tecuci), 1 leu; Nicolae Vașcan, preot (Tecuci), 1 leu; Ión Zugravu, preot (Tecuci), 1 leu; Const. Stratulat, preot (Tecuci), 1 leu; Filip Costea, preot (Tecuci), 1 leu; Ión Iosifescu, preot (Tecuci), 1 leu; Spiridon Foșeneanu, preot (Tecuci), 1 leu; Ifrim Dămăceanu, preot (Tecuci), 1 leu; Teodora Dr. Hristescu (Craiova), 2 lei; D-șora Eugenia Rusănescu, (Craiova), 2 lei; D-șora Matilda Marinovici (Craiova), 2 lei; D-na Sevaștița Radovan, profesora-directore (Craiova), 2 lei.

Numărul membrilor înscriși cu începerea anului 1904 al Societății e de 100, iar numărul banilor încasați de la aceștia și de la vechii membri, e de 1.114 lei 75 de bani.

(Va urma în No. viitor).

FABRICA COMETUL ADOLF SALOMON

Str. Dómei 14, Bucuresci.

Sobe Calorifere. Maşini de bucate.
Mobile de grădină. Paturi şi mobile
de fier.

CEREȚI CATALÓGE ILUSTRATE.

52-1

Cel mai mare și vast magazin și singurul care *vinde eftin*.
Dilnic sosesc Incălțăminte Negre și Colori, pentru Bărbați, Dame și Copii
din propria noastră Fabrică, lucrata de noi.

Prețuri corente la Ghete de Bărbați:

de Vax cu Elastic sau Șireturi Lei	10.95, 11.95, 12.95, 13.95.
» » » Nasturi	» 12.95, 13.95, 14.95, 15.95.
» Lack cu Elastic sau Șireturi	» 12.95, 13.95, 14.95.
» » » Nasturi	» 13.95, 14.95, 15.95.
» Chevreau cu Elastic	» 12.95, 13.95, 14.95.
» » » Nasturi	» 13.95, 14.95, 15.95.

Prețuri corente la Ghete de Dame:

de Chevreau negre cu Șireturi Lei	10.95, 12.95, 13.95.
» » » Botoni	» 11.95, 12.95, 13.95, 14.95, 15.95.
» » » Colori	» 12.95, 13.95, 14.95, 15.95.
» Gems cu Nasturi și Șireturi	» 7.95, 8.95, 9.95.
Pantofi de Chevreau albi decoltați	» 5.95, 6.95.
Idem cu Șireturi și Nasturi	» 6.95, 7.95, 8.95.
Idem de Lack diferite forme	» 5.95, 6.95, 7.95, 8.95, 9.95.
Rayon de Lingerie pentru Dame și Bărbați cu prețuri fabulos de eftine.	
In tot deauna se găsesc mari cantități de mănuiși Glacé, Albe, Colori, și Negre pentru Dame Lei 2.50.	
» Bărbați »	» 2.95.

Rupându-se la încercare, se dă altă pereche.

Magazin la toate Sesónele, Calea
Victoriei No. 27, alături de Poliția
Capitală, Bucuresci.

5%
Cupon de reducere pentru cititorii Albinei.

Cititorii revistei vor ave un scădemint de
5% din prețurile însemnate, prezentând
cuponul.